

to, jako kdybych spustil dobře postavené domino a vše začalo padat a běžet dopředu.

Na svém albu máš skladbu „Die Religion Die“, která mne u tebe co-by čerstvého křesťana celkem překvapila. Kolik skrytých významů se v textu této skladby ukrývá?

V této skladbě nikoho nevyzývám, aby šel a zapálil nějaký kostel. (smích) Chtěl jsem naznačit, že když do toho kostela přijdeš, nemusí se ti líbit, jak to daný kněz podá, jak vede svou bohoslužbu. Tohle může lidí odradit, řeknou si: „Je to idiot, jdu od toho pryč.“ Mě spíše štvě to naučené nedělní náboženství. Hezky se oblečou, přijdou do kostela, zazpívají, pomodlí se, zapleskají si a myslí si, že mají další kladný puntík do nějakého ráje. Pak vyjdou ven a vůbec nic se nezmění. Proč se nesnaží být lepšími i v pondělí nebo tu další hodinku ještě v neděli? Lidé by se měli častěji věnovat svému duchovnímu, osobnímu nitru. Proč si nečíst bibli i přes týden, nepokládat Bohu různé otázky? Když budeme chtít, přijde a odpoví nám. Boha máme sami v sobě. Žádné náboženství nám ho nepřidělí, musíme si ho vytvořit v sobě. Všechna náboženství, která vytvořil člověk, byla odsouzena k zániku. Pýcha a nadvláda jednou skončí. Lidé by měli otevřít oči a začít uvažovat... Nejen v neděli.

Dnešní svět je velice rychlý. Každý by chtěl být bohatý, materialismus požírá lidské představy o životě, přírodě a fantazii. Lidé se díky ekonomické situaci začínají stále více diferencovat na dvě skupiny, bohaté a chudé, úspěšné a odpadlíky. Má na tohle náboženství nějaký fígl, řešení?

Přesně takový jsem byl. Chtěl jsem mít všechno hned. S KORN se nám to velice rychle povedlo. Z obyčejných kamarádů se rázem staly celebrity. Měli jsme tolik peněz, že jsme zpočátku nevěděli co s nimi. Utráceli jsme, stavěli jsme, kupovali si auta. Stali se z nás tak trochu rozmazlení frackové, kteří si přestali vážit opravdových hodnot. Dnes žiji svou vírou a jsem spokojený. Už nemohu tvrdit, že jsem bohatý. Investoval jsem do hudebního průmyslu, založil společnost, která se zatím dost špatně prodává mezi velkými žraloky. Byl to risk, spolklo to hodně peněz, ale jde to. Nechal jsem postavit pro děcka nějaké skateboardové parky, to také nebylo zadarmo. Místo abych škudlil, rozdával jsem. Každý si spočítá, že tady nebude na věky. Lidé si dnes chtějí užít, dokud to jde. Všechno musí být rychle a pokud možno v co největší míře. Pokud by se trochu pootočili k duchovnímu světu a věřili, že něco bude po tom, až z tohoto světa odejdou, nespěchali

by tolik se vším. Všiml jsem si, že ekonomická krize tak trochu nahrála náboženství. Spousta lidí přišla o své úspory, stali se z nich nezaměstnaní, a tak se obraceli k Bohu a prosí o pomoc. Musím říci, že on vás všechny vyslechne a nějakým způsobem vám pomůže... duchovní svět je jiný... Telefonní číslo na horkou linku k Bohu nemám. (smích) Pokud budete chtít, přijdete na ně sami...

Nadarmo se neříká, že čas všechny rány zhojí... Jak dnes vypadá tvá komunikace s bývalými kolegy s KORN? Ostrých slov a nařčení jste na sebe vysypali po tvém odchodu celkem dost.

Z dnešního pohledu to pro mě nebyly hlouposti, malichernosti. Oni se cítili ukřivdění a já zase ve své knize a v rozhovorech popsal, jak to v KORN vypadalo. Hladina testosteronu se uklidnila, dnes už jsme společně schopní zase nějak komunikovat. (smích) Média z toho udělala velkou bublinu. Co jsme si, to jsme si. Byla to křížovatka určitých rozhodnutí, na která nebyli její účastníci připraveni. Doufám, že dnes je to už v pořádku.

Jako posluchač a fanoušek, hlavně raných KORN, musím s politováním konstatovat, že na nových nahrávkách mi tvůj rukopis, kytara, nápady, feeling dost chybí...

bí... Hodně se napsalo o tom, že s tvým odchodem odešla i část duše kapely...

Na to se nedá nic říci, snad jenom: „děkuji“. Některé nové skladby jsou takové zvláštní, ale stále mají svůj ksicht, svou duši. Raní KORN je to, co mám nejraději. Ty popové záležitosti mě už potom dost ničily... KORN jsou a budou stále velkou kapelou, která bude udávat směr.

Tvé aktuální album podporuje hodně sugestivní klip ke skladbě „Flush“, která pojednává o drogo-

vé závislosti. Ten už nepochopily některé křesťanské organizace, zdá se jim moc přitažený za vlasy, realistický... Jak mají podle tebe rodiče předcházet tomu, aby se jejich děti nestaly závislými na drogách? Dá se to vůbec uhlídat?

Musí se zajímat o své dítě, přesně to, co jsem nedělal. Se svou ratolestí nemůžete být 24 hodin v kuse a dělat hlídacího psa. Musíte jim však být vždy nablízku, naslouchat, ne pouze kázat. Snažit se pochopit jejich vnitřní problémy, které jsou na hony vzdálené těm vašim. Víím, o čem mluvím. Mí rodiče na mě moc času neměli. Vlastně mě vychovával a formoval bratr...

